

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. „Свободи“: BERGEN 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BERGEN 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПЛЯН ОБМЕЖЕНОЇ КРАСВОЇ СЛУЖБИ ПРИНЯТИЙ В КОНГРЕСОВІЙ КОМІСІЇ

ВАШИНГТОН. — Військова Комісія палати репрезентантів прийняла законопроект Мей-Бейлі про „Обмежену Краєву Службу“. У голосуванні 20 членів комісії заявили за проектом, проти 5. Плян накладає примусову службу при війську або при роботі на 18—45-літніх чоловіків. Покликані до праці не мають обов'язку вписуватися в члени юні. Проект прийде на чергу повної палати репрезентантів найближчого тижня. — Конгресмен Мей-Бейлі, що примус вступити до юні відкинуто тому, що праця в критичних військових підприємствах вважатиметься частиною військової мобілізації. З огляду на відкинення обов'язку юній членства надійшло гострої дебати в обох палатах конгресу.

НАЗИВАЄ ВОЛЕСА НЕКОМПЕТЕНТНИМ.

ВАШИНГТОН. — Секретар торгівлі Джесі Дювнс, складаючи звітання перед сенатською торговельною комісією в справі кваліфікації Генрія А. Волеса на становище, яке займає Дювнс, висловив погляд, що з таким департаментом, як департамент торгівлі не можна робити експериментів, бо через цей департамент уряд робить великі інвестиції краєвого гроша. Саме тому, що Дювнс вважає Волеса недосвідченим у таких справах, він вважає його теж некомпетентним займати становище секретаря торгівлі.

ГОСТРА ЗИМА НА СХОДІ.

НЮ ЙОРК. — Східні стеги переходять нечастий досвід гострої зими. Температура в околиці Нью Йорку впала до 26 ступнів Фаренгейта, а крім цього надзвичайний вітер дощуклює раннім робітничим масам, що спішають до праці. Час від часу паде теж сніг, а це ще більше причиною до несприятливості населення. З огляду на недостатню толщину по дахах, зима дається таки надобре знати. Бюро погоди не потішає людей наглою зміною температури на лагіднішу.

ПРЕЗИДЕНТ НЕ ПРИНЯВ РЕЗИГНАЦІЇ ПАННІ ПЕРКІНС.

ВАШИНГТОН. — Пання Френсіс Перкінс, секретарка праці в теперішній кабінеті Рузвельта, внесла резигнацію з свого становища з нагоди перебрання президентом нової каденції, однак президент не прийняв її резигнації. Ще перед своєю поновленою присягою президент прохав панну Перкінс остати на своїм становищі, а опісля вислав її лист в цій справі. Пання Перкінс є секретаркою праці від 4. березня 1933. р. Вона має вже 63 літ життя.

ВИКРИЛИ ФАБРИКАНТІВ ПІДРОБЛЮВАНИХ ПАЙКОВИХ ЗНАЧКІВ.

ШКАГО. — Наразі арештували федеральні агенти одного чужинця-італіянина його жінку і двох їх синів, що дістали звільнення з армії. Вони сидять в арешті під замітом, що вони є провідниками змови, яка обіймає цілий край і є обчислена на закупування мяса при помочі підроблених пайкових значків. Наразі поліція сконфіскувала 50,000,000 пайкових значків, а всіх підроблених значків є 2 біліони. Коли ці значки дісталися в руки публіки, вони можуть знищити ввесь федеральний плян пайкування мяса. Кілька сот підроблених пайкових значків уже продано власникам ресторанів та мясарам по ціні 5 центів від штуки. Федеральна влада заповідає дальші арештування.

Д-Р БОТЛЕР ЗАПОВІДАЄ ЕКОНОМІЧНУ БОРІТЬБУ ГРУП.

НЮ ЙОРК. — Президент Коміюбійського університету д-р Николас Ботлер виголосив промову на річній збірці Путьників Злучених Держав і в ній остерігав перед неспадом, яке може прийти негайно після військової перемоги. Ми виграємо війну мілітарно, але економічно можемо втратити перемогу внаслідок затії могутніх груп у демократіях. Ці групи схочуть використати перемогу для себе, внаслідок чого прийде до війни проти демократії. Оце міркування Ботлера.

КІНЦЕВЕ ЗМАГАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ТАЛАНІВ.

ВАШИНГТОН. — Від 2. до 6. березня 1945. р. відбуються тут студентські змагання за добування стипендії („скалериши“) з наукової фундації Вестинггауза. До змагань стане 40 студентів другокурсних шкіл, між ними 29 хлопців, а 11 дівчат. Їх висилають як найспосібніших студентів наукові клуби поміж 15,000 студентів, які почали змагатися за цю нагороду.

Аргентина накладає обмеження на національну пресу

БУЕНОС АЙРЕС. — Аргентинський уряд остаточно пірвав свої зв'язки з націоналістичними газетами. Так само припинився уряд до банків Аліантіа і оставив їхній долі газети, котрі були поставлені Аліантіа на „Черний Ліст“, тобто намарковані як ворожі до Аліантіа. Цей крок буде мати такий наслідок, що обидві категорії газет не будуть далі мати привилею доставляти папір на друкування газет, коли його забрали у звичайній торгівлі.

Водночас виявилось прилюдно, що в Аргентині існує теж і підпольна організація лівих груп, котрою органом є „Патрія Лібре“ — „Свобідна Батьківщина“. Карний суд, що розбирав справу 15 обвинувачених в намаганні повстання проти теперішнього центрального уряду, нап'янував ці змагання, накладаючи грошову кару на 8 осіб, а затримуючи інших 7 далі у в'язниці.

Перша акція уряду проти підпольних сил розпочалася 10. грудня 1944., коли то арештовано 5 осіб за намагання захопити літак і при його помочі розкинути летючки до населення, щоб воно стало проти уряду. Між арештованими найшовся тоді теж і бувший сенатор Антоніо Сантамаріа, який далі сидить у тюрмі.

МОСКВА ВИВОЗИТЬ ЦІЛІ ГРУПИ З РУМУНІЙ

ВАШИНГТОН. — Дипломатичні звітання, що тут настали з Бумарешту, виявляють советський терор у Румунії. Червона Армія, на підставі наперед складеного пляну, вивозить з Румунії цілі групи румунських громадян під замітом, що вони належать до німецької національності, хоч вони поселені в Румунії перед двома або більше століттями. Досі вивезено яких 700,000 жидів або саксів до німецьких робітничих таборів у Соедзах, щоб помагати відбудовувати околиці, знищені наїздом німецької армії.

Проти таких советських практик заложив протест румунський уряд, а в цій протесті його підтримала Англія й Америка. Румунський уряд стоїть на становищі, що в умовах примиря нема нічого сказати про можливість такої депортації румунських громадян, а німецькі громадяни або симпатизи вивтікали з Румунії масами ще перед заключенням примиря. Уряд каже, що це є перша проба Советів стягати силою відшкодування від чужої держави. Румунія перша піддалася й тому вона є першою, що платить кару в непередбачений спосіб. Недавно Совети вивезли всю маніфесту на нафтових законів, тепер забирають робітників.

КОРОЛЬ ПЕТРО ЙДЕ НА КОМПРОМІС?

ЛОНДОН. — Не дивлячись на те, що Іван Шубашич, югославський прем'єр, відмовився послухати приказу короля Петра здати прем'єрство, король почав з ним нові переговори. Король видно старається добитися з ним якогось компромісу. Правдоподібно король запропонував Шубашичу остатися надалі прем'єром, аби Шубашич поміг королеві діяти до якоїсь згоди з маршалом Тітом.

Король на всякий випадок ще не проголосив публично декрету про відправу прем'єра Шубашича й його міністрів.

ФРАНЦУЗЬКА ГАЗЕТА КАЖЕ, ЩО ВОРОГІВ ДЕ ГОЛА ПЛАТИТЬ АМЕРИКА

ПАРИЖ. — Часопис „Фігаро“ помістив статтю Джана Поля Сартра, в котрій написано, що „деякі французькі журналісти, котрі спершу попірали Де Гола, а котрих опісля купили фінансові круги або котрі дістали субсидії від американського департаменту стейту, нароби-ли великої шкоди нашій справі“.

ПРОВІДНИК ФРАНЦУЗЬКИХ МОНАРХІСТІВ НА СУДІ

ЛІОН (Франція). — Шарль Мора, 76-літній провідник французьких монархістів, поставлений на суд за піддержування ворога, поводить на суд визиваючо. Помагає йому при тому глухота, через котру він не чує запитів судів і прокураторії. Він заявляє, що він зовсім не жалює своїх виступів проти Третьої Республіки. Йому прочитано його статтю, в котрій він писав: „Де Гол, це зрадник, що командує шумовинням світа“. У своїй обороні Мора покланується на слова міршала Петена, котрий назвав його найбільше французьким з усіх французів.

ІТАЛІЙЦІ ОЧИЩУЮТЬ КРАЙ З МІН

РИМ. — Коло 900 італійських цивільних осіб очищує Італію з мін, що їх закопали німецькі окупанти й італійські фашисти. За місяць грудень добуто з італійської землі 114,311 мін різного типу.

Багато італійських фермерів, що пробували добувати мін без належних причадалів, загинули або віднесли страшні покалічення.

Італійський уряд догадується, що відступаючі німці лишили в Італії закопаних три мільйони мін.

РОЗПІЗНАЮТЬ ТІЛА ЗМАСАКРОВАНИХ НАЦІСТАМИ АМЕРИКАНЦІВ. — Цей образок представляє страшну картину. Це лежать на снігу замерзлі тіла американських воїнів, що були поклади біля села Бане, в Бельгії, в німецький полон. Не зважаючи на те, що вони померли, німці їх розстріляли. Зараз потім надійшли американські частини, яких воїни почали збирати тіла помордованих і розсліджувати, хто вони і звідки походять.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ПІД БРЕСЛАВОМ

ЛОНДОН. — Червона Армія захопила у середу місто Опельн, столицю Горішнього Шлеску, та дійшла на віддалі 4 миль від Бреслава, поширюючи при тому свій фронт здовж ріки Одри й досягаючи до Маргарету, що лежить усього 148 миль від Берліна. Заняття Опельна становить поважну загрозу шлезькому копальняному басену.

Дві советські армії далі на півночі спільними силами вдиралися глибше в Східну Прусію, а на полудне від них одна советська армія добула польське місто Каліш, на північний схід від Бреслава, та понад 800 інших місцевостей. Ще одна советська армія почала нову офензиву в Чехословаччині.

Берлінські комуністи признають, що німецькі армії відступають на 300 миль широкому фронті від центральної Словаччини до центральної Польщі. Один берлінський комуніст подає, що російські війська почали теж офензиву у Лотві.

НАЦІСТИ МОБІЛІЗУЮТЬ ВСІХ МУЖЧИН ДЛЯ ЗДЕРЖАННЯ РОСІЙСЬКОГО НАСТУПУ.

ЛОНДОН. — Московське радіо доносить, що німці евакуюють все цивільне населення з Шлеску, Помор'я й Вартегаву (колиш польське воевідство Познаньщина). Німецька Трансокеанська Служба доносить, що внутрі Німеччини будують нові лінії оборони Райху. Париське радіо принесло вістку, що довкола Берліна копають шанці.

Німецька Трансокеанська Служба подає, що нацистичний уряд мобілізує все цивільне населення до домашньої оборони. У східні провінції Німеччини виїхав Гімлер з просто необмеженими повноваженнями і з великим числом урядовців. Кажуть німецькі бранці, що гестапо розділює мужчин від жінок і дітей; мужчин забирають до „домашньої оборони“, а жінок і дітей посилають на захід.

З цих вісток видно, що нацистичний уряд уже перестав удавати, що він безсильний супроти російського наступу, котрому то пропагандою він намагається нацькувати Америку й Британію на Росію.

НІМЕЦЬКІ ГЕНЕРАЛИ КЛИЧУТЬ НІМЕЧЧИНУ ДО ЗДАЧІ.

АНКАРА. — Німецькі генерали, що попали в советський полон, видали спільний заклик до німецького народу повстати проти нацистичного уряду й перестати воювати далі в цій безплідній війні, що мовляв для німців усе одно безнадійно програша.

Сюди приходять тепер додаткові вісти, що німецький маршал Павлюк і 50 інших німецьких генералів зорганізували „тимчасовий німецький військовий уряд“, що почне незадовго своє урядування в Кенігсбергу. Цей уряд буде мати до своєї розпорядимости армію, створену з німецьких воїнів, що попали в советський полон. Цей уряд передусім увійде в мирові переговори з Аліантми за примиря, на основі котрого „вільна німецька армія“ почне воювати проти Німеччини як проти фашистів.

БРИТАЙСЬКІ БОМБОВИКИ БЮТЬ ПО НІМЕЦЬКИХ ПЕРЕВОЗАХ.

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІАНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — Аліантські розвідники доглянули, що з західного фронту йдуть на схід великі перевози німецьких військ. Бритайські бомбовики бють по транспортах великою силою вже три дні за рядом. Аліантська команда припускає, що німецька команда пересуває війська з західного фронту на схід для задержання російської офензиви.

Бритайська Друга Армія вдерлася вліз Райху на 10 миль і заняла Монфорт та Гейнберг, що лежить усього 15 миль від залізниці Мінхен-Глядбах. На півночі ці війська зайшли на віддалі трьох миль до Рермонду, через що вони знищили німецький клин у південно-східній Голандії.

НІМЕЦЬКІ ПІДВОДНІ ЧОВНИ ПОСИЛЮЮТЬ КАМПАНІЮ.

ЛОНДОН. — Німці переносять значну силу своїх підводних човнів з норвезьких портів до французьких портів, що ще знаходяться в їх руках, та з них посилюють свою кампанію проти аліантських кораблів на Атлантику й на Північному Морю.

Бритайська прибережна летунська служба, затопивши один німецький підводний човен яких 400 миль від берега на Атлантику, догадується, що ця субмарина була частиною цілої шайки субмарин.

АМЕРИКАНЦІ НА ЛЮСОНІ БЛИЗЬКО ЛЕТНИЩА КЛАРКА.

АЛІАНТСКА ГОЛОВНА КВАТИРА НА ЛЮСО-НІ. — Американські патрулі на острові Люсоні, що переводять операції недалеко від летнища Кларка й форту Стоценбергу, відбили ворожі атаки, що мали на цілі здержати американський наступ на Манілу. Американці захопили Бамбан і летнище. Американські війська посунулися теж у центрі своїх ліній, а воєнні кораблі острілювали округ Розаріо.

ШУКАЄТЕ ПРАЦЬ? — Наперед погляньте на оголошення нових робіт у „Свободі“.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Початкове часо три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
Часо з суботи (в англійському частині):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$12.50	One year	\$12.50
На шість місяців	\$7.50	Six months	\$7.50
На три місяці	\$4.50	Three months	\$4.50
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ТІЛЬКИ ПОВІТАТИ!

Четверту інавгурацію президента Рузвельта повитали ми побажаннями, щоб він у тій каденції кріпко держався в міжнародних відносинах американських ідеалів, що є в глибині нашої конституції, яку він запрягнув шанувати. А далі, щоб не відступив від принципів, з якими ми пішли до війни, а які обняті Чотирма Свободами і Атлантийським Чартером.

Не минуло кілька днів від інавгурації президента, а вже маємо докази, що президент таки береться надобро натискати на те, щоб американські ідеали були здійснювані, щоб вони були підставою нового, повоєнного ладу в світі. Бо так, а не інакше треба розуміти те, що подав наш уряд-бритійському урядові в справі американської заграничної політики. Американський уряд зсував суть цієї нашої заграничної політики дуже просто і дуже ясно: Американський нарід проливає кров не за те, щоб на місце одного тоталітарного режиму наступив другий, такий самий, чи йому подібний.

Це є те, що Білий Дім сказав тепер у меморандумі британському урядові. Це є те становище, яке, як догадуються, займе президент Рузвельт, коли зійдеться на наради з Чорчилем і Сталіним.

Що більше: Білий Дім видвигнув тепер дуже слушну острого, кажучи, що стара американська політика з 1920 року буде нічим в порівнянні з тою, яка повстала по цій війні, якщо так у новому світовому порядку знехтовано американськими принципами, що відносяться як до політичного, так і економічного порядку світом.

Америці, кажеться далі, не іде тільки про знищення мілітарної сили Німеччини, про воєнну перемогу над нею, але про те, щоб по цій перемозі повстав новий лад у Німеччині, Європі й світі. Тому, якщо і та війна закінчилась імперіалізмами, що між собою конкурують, та поворотом до старого порядку, то не вартувало навіть вести тої війни, бож її ведемо в інтереси свободи та нового ладу в світі.

Білий Дім навіть ще, як видно з того, що подає британська преса, багато спірних фактів, що зайшли на міжнародному полі, а з яких теперішньою розв'язкою американський уряд не годиться. Вони відносяться до Греції, Італії, Польщі й т. д. За ось таке мужнє видвигнення тих справ і за підкреслення американського ідеалізму належить нашому президентові і урядові повне признание. Пізно воно сталося, але не запізно. Можливо, що ще дасться дещо вратувати принаймні з того, щоб по одних тоталітарних варварствах не залишилися по війні другі...

Тяжкий це "джаб" усе це здійснювати в сучасних обставинах. Але хоч добре, що тепер уже усі в світі знають, чого вимагає американський нарід. Бо американський уряд заговорив тепер так, як уже віддавна говорить в Америці усе, що є свободолюбне, а тим самим і проти диктатур та тоталізмів.

Які справжні німці?

Чим далі посуваються альянтські війська вглибину Німеччини, тим більше практичним стає питання, що собою представляє німецький народ: чи він такий, яким його хочуть зробити нацисти, чи може інакший? Багато людей дискутує тепер над цим питанням, і різні люди дають на нього різні відповіді. Цікавий підхід до цього питання робить відома американська журналістка Дороти Томсон, котра колись довгі часи побувала в Німеччині й була з нею прогнана нацистичною владою.

Аби відповісти на питання, вона розглянула висліди розмов з німецькими воєнними бранцями. Розпити німецьких бранців переводили три американські знавці Німеччини, з котрих кожний знаменито говорив по-німецьки, а два є професорами німецької історії в вищих американських школах. У своїх розпитах вони не йшли за звичайною формулою розпитів, вживаючи супроти воєнних бранців, вони вистерігалися давати бранцям безпосередні запити, знаючи, що в цей спосіб від них справжньої правди дізнатися не можна. Замість цього вони заходили з бранцями в наскрізь свободні розмови, говорили про різні справи й діставали відповіді на свої запити з тої розмови. Між розпитуваними в цей спосіб людьми були робітники й інтелігенти, люди різних професій і звань; залізничні робітники, друкарі, книговидавці, крамарі, фабричні помічники, поліцаї, партійні робітники, лікарі, актори, члени Молоді Гітлера, ба навіть члени спеціальної нацистичної поліції (S. S.).

Розмовляли вони передусім з німцями з Аахену, що не захотіли покинути міста, як їм це приказав зробити нацистичний уряд. З тих розмов роздівалися дізналися, що ті люди не послушали свого уряду не тому, що вони противилися нацизмові політично, а тому, що вони не хотіли стати втікачами внутрі Райху.

Занепад німецького націоналізму.

Що найбільше вдарило розпитувачів, то враження повного занепаду німецького націоналізму. Три розпитувачі розуміють цей занепад у свій спосіб. Вони видно бачили би розвій націоналізму, якби загальні німці переняли свідомості своїх обов'язків супроти німецького народу. Тимчасом під впливом нацистичного руху німці здали на нацистів усю журбу за німецький народ. Люди, що до нацизму не належать, політичними справами німецької нації не займаються. Нацистична партія живе тепер немовби в політичній порожнечі. Розпитувачі приписують

вину за цей сумний стан німецького націоналізму нацистичній партії, бож це вона довела німців до цього стану, тим, що відбрала німецькому народові всякі політичні функції й всяку політичну відповідальність, перебираючи все на свою партію.

Народ без бажання самоуправи.

Німці просто не хочуть собою правити, і висказували цю думку на різні лади, "на кільканадцять способів". Вони вважали майбутнє Німеччини проблемою Альянтів. Один німець за другим висказував погляд і надію, що німці будуть трактувати як американську колонію. Вони заявляли, що вони ще не досорили до санимоуправи та що вони не тільки не протестували би, але вистали би, якби хтось брався ними правити.

Кому це могло би видатися дивним, томіг би знайти пояснення цієї думки в іншому переконанні, а саме в тому, що на думку німців, ними правили й тепер правлять чужинці. Гітлер не німець, а австрієць. Його шайка це не справжні німці. Вони говорили так, як би нацисти відірвали німецький народ від його власної історії й культурної традиції. Зрештою вони не багато знають про визначних німців. Одна дочка ткача говорила про Бісмарка як про "жогого поета", а про поета Гетеого як про музиканта. Один парубок говорив: "Ми живемо під ярмом німців", гейби нацисти були якоюсь зовнішньою силою, а нацизм чужою формою правління.

Відношення до інших народів.

Згадані військові дослідники не стрінулися з вірою в расову теорію, що її ширили нацисти. Молоді німецькі дівчата, коли їх питали, чи вони віддалися за французів, москалів, або американців, майже все заявляли, що це залежало би тільки від того, чи вони любили би чоловіка. Як їх питалися, чи вони віддалилися за жиду, вони віддалилися за жиду, вони висказувалися в той самий спосіб.

Багато з тих німців, з котрими допитувачі говорили, зовсім не знали жидів. Вони їх ніколи не бачили. Деякі знали жидів і говорили: "Як тут були жиди й вони мали крамничі, то в них можна було купити все. Тепер у крамничих не можна нічого купити". Переслідування жидів у їх уяві зв'язане з економічною нуждою.

Всі ці люди були розчаровані тим, що американська ко-

мада не радила воювати братів з німцями. Багато з них заявляло, що вони ждали, що американці будуть вилучувати нацистів і карати їх, а не трактувати всіх німців однаково.

Три покоління німців.

Розпитувачі прийшли до переконання, що німецьке населення можна поділити на три групи. Люди повище 40 літ життя остаеться й нині такими, якими вони були до приходу Гітлера до влади. Вони просто рішилися вижити кінця нацистичного режиму, гейби це була якась перехідна примара.

Середня група представляє людей у віці від 20 до 40 літ життя. В цій групі є фанатичні нацисти, з котрих багатьох уже ніщо не змінить.

Третя група, що обіймає дітей і молоді, по кільканадцять літ життя, молоді, що виростають підчас війни; це група, якої не можна ще вважати зовсім страченою. Себто це молоді люди, яких можна ще навчити новій, ненацистичній ідеології.

Таїна нацистична поліція, звана "SS", є в загальній ненависті. Багато німців говорило, що смерть для тих людей це занадто легка кара. Вони хотіли б послати їх перед страченням на довші примусові роботи. Замітно, що між ними, які висказували такі погляди, був чоловік, котрого син належав теж до "S. S.-ів". Він додав: "Як тих "С-Сів" треба стратити, то треба стратити й його".

З цих фактів, відкритих американськими військовими розслідувачами, не важко витягнути логічні висновки щодо майбутньої політики Альянтів супроти Німеччини.

Видно з них, що одної політики супроти всего німецького народу держатися нерозумно. Треба його розділити на три групи, відповідно до відношення кожної з них до нацистичного режиму. За безнадійну зо становили демократичну групу треба признати тільки "середню групу, що тепер має між 20 а 40 літами життя. Зрештою, і в цій групі попри запеклих нацистів можна певно знайти рішених антинацистів. Найстарша група це зовсім байдужа група, яка в ніякому режимі не робить ніякого значіння. Наймолодша група це надійна група: при відповідних вихованнях вона може бути перевихована, й зроблена корисною частиною добре впорядкованої й правленої держави.

Московська школа панування й здобування

В 1829 році, в книжці "Юніверсал Джіографі" М. Молті-Бруна, виданій у Філадельфії, в уступі "Початок, зріст і джерела Російського Царства" знаходимо у вступі такі цікаві думки:

"Філософ пригадується без упередження над повстанням і упадком націй. Однак роздумуючи над велитенською силою Росії не один не може позбутися політичного страху і зависти, тому та сила напружує уми народів, церковних мужів і володарів, або заставляє глядіти на неї рівнодушно. Ось та нетерплячка сучасних людей є природна. Ми надто гарячо бажали відкрити або представити собі причини, які могли б спришпити розвал імперії, яка загрожує знищенню цілій Європи. Може вибухне палатна революція, може громадянська війна розгорить, й тоді слаба влада, якою Росія тримає разом необмежені землі, розлетиться. Оттакі бувають міркування. Та нехай мудрі уряди не надто певно рахують на такі події, ані нехай їх не перецінують. Хто знає, чи упадок такої величезної імперії не принесе ще більших нещастя, як ті, що зайшли вчасі, коли ця імперія повставала, або чи громадські заворушення не стануть ще небезпечнішими ніж теперішній громадянський устрій? Росія, мабуть, мусить ще надбати багато нових земель, заки дійде до такого розвитку у своїй величності, що мусить розвалитися; але тоді й решта Європи мусить зазнати такої самої долі".

Сто літ з горою минуло від того часу, коли написано отсі слова. Сьогодні Росія вважається фактичним паном Європи. Чи це знак, що приходить її кінець? Згідно із вище згаданими філософськими міркуваннями можна би догадуватися, що ще й чогось бракує. Покищо Росія ще правно не заволоділа Європою! Але ми цю справу не думаємо тепер займатися, а хочемо порушити дещо інше.

Нас цікавлять ось такі дальші висновки автора Молті-Бруна: "Безогляду на те, як задивляються люди на силу царів, якою втримується влада над половиною Європи і над третиною Азії, треба признати, що це не сталося нагло і тому не можна вважати Росію твором короткотривалим. Це є вислід праці століть; це витвір природи. Засів могутності був кинений ще в часах темних віків і то серед племен слов'янського походження. Ті племена були незнані ні старинним

грекам, ні римлянам. А коли вони виринули на денне світло, вони були вже під командою готів, як володарів і під проводом гунів, що їх підбили. Колишні фінські й гунські племена змішалися з варягами, які перемінилися в русів подібно, як скандинавські нормани перемінилися у французів... Потім насильством забрали москалів поляків і прилучили Україну, Волинь та Поділля, а австрійці добре знають, що Східня Галичина, це лише частина колишньої Червоної Русі. Лише через насильство зросло населення Росії, а додаткові землі приходили внаслідок завоювань. Оце насильство загарибування країв і народів стало підставою політичного роздумування над Росією".

Перевішив в подібній спосіб коротеньку історію Росії аж до перемоги Петра I. під Полтавою і до часів царювання Катерини II. Молті-Брун вчисляє ще династичні насильства, переведені на царський двір, котрі в інших державах були б грозили знищенням монархії. Такими мордами були: Заможудвання сина Олексія Петром I. в 1718 році; масакра боярів у 1724 (про котру чомусь то не згадує сводоложний філософ Вольтер); масакра цілої родини Долгоруких в 1730; прогнання з Росії за часів адміністрації Бірена і царювання Анни 20.000 людей; скритовбивство поповнене на шведським двірським прибічнику Сінклері в 1739; багато жертв і насильства; смерть Петра Третього в 1763, а князя Івана в 1764, і т. п.

"Оці картини", пише автор, "вказують на анархію, якої не знає 18-те століття в ніякій країні світу".

Варі з убивствами членів царської родини і насильним здобуванням країв, йшли ще очайдушім застрашуванням сусідів. Як приклади подає автор такі: Договір у Ей-ля-Шапель, яким остаточно закінчено Наполеонську еру, накинута Росія тим, що настрашила висилкою 36,000-ної армії під командою Бестужева, хоч Бестужев не мав ніякої готової армії; Катерина приступила до поділу Польщі і раз на все знищила значіння сили міжнародного права; від тоді Росія не заключила ні одного договору, в котрім вона не зискала б нової території. Щоби ослабити Польщу з нутра, Росія почала виступати в обороні свободи релігії в Польщі, хоч у себе не признавала ніякої свободи; грішми і ласкама вона приєднала філософів світу, між іншими Вольтера, і вони славили її як велику свободолюбну володарку; у підбитих краях число населення не зросло, а маліло, бо володарі перенесли тисячами населення з підбитих країв на територію заселену москалями і в той спосіб нагло росла сила москалів на некористь немоскальських національностей; населення Малоросії (України) емігрувало до Азії, а границі України так змінювалися, що не можна було навіть правильного перепису населення, щоб не знати правдивого числа українців; а в році 1796 місто Київ було єдине, що в ньому можна було переписати населення Малоросії (України).

Очевидно, що таких "прикладів" можна би навести далеко більше навіть з минулого Росії, бож вистарить пригадати тільки те, що зробила Катерина II. з Запорізькою Січчю, та як поділила козацтво, переміняючи козацьку старшину на російських дворян, а вільних козаків у кріпацьку чернь. Та вже з наведених автором прикладів видно, що

ОЛ. ЛУГОВИЙ. Права автора застережені.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ
У двох частинах

(Перший том тримогої "Онем і Крошю")

119)

Володченко не радо завернув. Зайшли у хату. Паволоцький з сином займали одну половину хати. У другій, через просторі сніг містилися гості сподарі. Для обслуги гостей Дегтяренко взяв ще одного гусара. На накритому чистим селянським настільником столі парувала зупа з сухих овочей, принесена з вояцької кухні, лорції мяса і гречана каша з джемом у мідних котелках. Дегтяренко викопав десь близьких книжок на ослинець. Вовшані тарілки, ножі, виделки, дерев'яні, поливані вояцькі ложки, нижневогортського виробу. Увійшовши до хати Брусілов поздоровив обох гу-

та господар, хоч надто блідий Каледін дивився похмуро, не весело. Ще не відійшов від рани, потребував лікування й довгого відпочинку, однак... Задля браку ділових генералів покликано до обов'язків його і Тугора, навів вилікуваних. Приймаючи командування фронтом Брусілов нікому не хотів передати свою восьму армію, тільки йому, або начальникови штабу фронту, генералові Клембовському. Клембовський, здібний і працьовитий начальник штабу, не мав практики в командуванні великими військовими формациями, тому відмовився. Крім того, на восьму армію покладено першорядні завдання у майбутньому, три інші армії мали завдання другорядні. Тож мусів прийняти восьму армію хворий Каледін.

Дегтяренко видобув десь пляшку трофейного руму, зявилися чарки. Розмова зав'язалася між найстаршим і найменшим.

— Як же тобі подобається на фронті, Олег Володимирович? — завзято пережовуючи вояцьку порцію, питав Брусілов.

— Не зле! — з повним ротом відповів хлопець коротко. І рот опорожнивши охоче продовжав: — Особливо тутешні ліси мені подобаються. У нас таких нема. Тільки гадля всякого тут багато. Я з хлопцями затовк вже з десяток.

— З якими хлопцями? — З тутешніми, сільськими. Пара дуже добрих хлопців є. Варто їх у полк прийняти на службу. Малі ще, правда, за те нема такого дерева, щоб вони до самого вершка не долізли. — Він у мене хлопцями, ваше високопревосходительство! — пояснив Паволоцький.

— Так, ліси тут чудові — погодився з Олександром Брусілов.

— Дуби, ясені, клени, берези, бори соснові. Просто хотілося б тиждень-два у тих лісах на самоті побути. Знаєте, Олексію Максимовичу, — заго-

ворив до Каледіна — колиш, як війну скінчимо, прийдемо у ці околиці побродити, згадати минуле.

— Воно безперечно, е... варті прийти, Олексій Олексійович — повільно, закиваючись після поранення. От, тільки не знати, коли ми тую війну нарешті закінчимо? Минулий рік відступали, а тепер...

— Все приїде своєю чергою, — обережно перервав його мову Брусілов. — Знаємо, коли війну починаємо, а коли скінчимо, не знає ні одна душа в світі. Кінець прискоримо, коли до наступу добре підготуватися зуміємо.

— Наступ вже рішений, ваше високопревосходительство? — відважився запитати Володченко.

— Безперечно, не будемо ж ми місці ціле літо стояти. Воргот розгромити союзників, а тоді всею силою обрушиться на нас. Залізо кують, локі во-

но гаряче. Наступ вирішений. А на коли, на який день, про те своєчасно повідомиться. До речі, Володимир Миколаєвич, — змінив Брусілов розмову, — ви й досі підполковником? Що за метаморфоза? Я сподівався зустріти вас бодий генерал-хорунжим. Самий видислав ваше представлення у генерал-майори до головного штабу.

— Не можу знати, ваше високопревосходительство! Причини очевидні, та, що наш корпус прилучений був до восьмої армії хвилею. Генерал Леш очевидно не поділяв ваших думок про мене.

— Чим же вас за Олешинці нагороджено? — Високайшим благоволінням, ваше високопревосходительство.

— Цебто роком старшинства у ранзі! — усміхнувся Брусілов. — За прапор і вісім гармат гарна нагорода, нічого сказати!

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1944 РОКУ

ЗЛУКА ВІДПІЛІВ:

Відділ ч. 114 залучився з відділом ч. 187, створивши один відділ У. Н. Союзу, під числом 187, а Тейлор, Па. Відділ ч. 260 залучився з відділом ч. 112, створивши один відділ У. Н. Союзу, під числом 112, а Клівленд, Огайо.

НОВА ЧЛЕНИ.

В. 5. Кубарик Ольга.
В. 8. Теч Михайло.
В. 20. Стасів Володимир С.
В. 35. Броніцький Едвард П. Баран Володимир.
В. 36. Ройго Степа.
В. 38. Бисюк Теодор.
В. 39. Гусак Павліна, Орниць Тереса.
В. 45. Карнов Марія.
В. 46. Головачук Теодор.
В. 54. Діланчук Лувія К.
В. 61. Коземач Катерина.
В. 64. Паник Стефанія, Лазарович Михайло.
В. 65. Романович Роман.
В. 67. Майко Анна.
В. 76. Бабіцька Марія, Бабіцький Михайло, Пилипшин Михайло.
В. 85. Пестрак Магдаліна.
В. 89. Миків Іван Г.
В. 90. Лях Вікторія.
В. 91. Лих Михайло мол.
В. 94. Іванович Зофія, Мельничук Петро.

В. 95. Морикін Катерина.
В. 103. Сенишин Іосиф.
В. 104. Кузьма Марія.
В. 106. Барбодак Стефанія, Барбодак Зофія.
В. 130. Микитин Григорій, Паша Іосиф.
В. 143. Парчук Олена, Дудак Мислав.
В. 144. Федіцька Меланія.
В. 147. Падароф Меланія.
В. 148. Мушак Анна.
В. 150. Олексин Марія, Олексин Вілям, Ківор Дорота.
В. 155. Гукер Конрад Г., Чумер Юлія, Перок Ольга.
В. 163. Панаренко Павліна.
В. 165. Тарановський Михайло.
В. 171. Ткачук Ольга.
В. 175. Гузія Анастасія, Каменець Богдан, Каменець Ольга.
В. 177. Андерсон Анна, Андерсон Росел.
В. 179. Кузичька Марія.
В. 181. Шпак Михайло.
В. 185. Наконечна Глорія.
В. 193. Пашун Едвард М.
В. 199. Болдох Богдан В., Болдох Теодор.

В. 204. Макарик Іван, Голотик Говп, Жук Степа, Лонголь Зофія, Лукан Іван Е.
В. 207. Костюк Марія.
В. 221. Андрусів Лувія, Мазуркевич Стефанія, Адамс Петро Д., Сук Роман, Дуканський Теодор, Вілк Михайло, Курко Тома, Адамс Тереса, Гейс Лола, Кіпак Анна.
В. 223. Капустинський Іван М.
В. 230. Натішук Володимир, Василько Павло, Терельський Михайло, Турко Марія, Василько Франко Д.
В. 236. Скерпін Анна Е., Терпко Вікторія, Обух Олена.
В. 242. Тхорик Петро.
В. 251. Тхорик Петро.
В. 254. Роман Володимир.
В. 259. Саламан Іван, Гірка Катерина, Саламан Тедія, Саламан Теодор, Гірка Михайло.
В. 268. Рекуш Вероніка.
В. 271. Черіс Зофія.
В. 274. Лепельська Ольга, Курницький Тимко, Цішук Василь.
В. 277. Федерко Марія, Мартинюк Павліна, Курко Михайло.
В. 276. Манура Цецелія.
В. 281. Донган Зофія.
В. 282. Іванів Олена.
В. 283. Мільчаківський Олександр.
В. 287. Стома Володимир, Мстак Анна, Перещук Євген, Перещук Михайло, Чериб Марія, Савка Анастасія, Перещук Володимир, Бутковська Ірина.
В. 293. Скірчак Марія, Яремій Олена, Скірчак Юстіна, Томашевський Тома І. 2, Валорія Ольга.
В. 296. Демчина Ольга.
В. 301. Заремба Марія.
В. 302. Слобода Петро.
В. 304. Березук Петро.
В. 305. Сеген Григорій.
В. 305. Підгірна Анна, Була Павліна, Підгірний Іван, Врубель Катерина, Харко Михайло, Була Марія, Гайвар Марія Б., Була Ольга, Була Ієлі, Шидир Михайло, Звір Іван.
В. 326. Шиманська Вікторія.
В. 327. Душечук Іван П.
В. 334. Дун Павліна Ш.
В. 335. Месник Флоренс.
В. 338. Фол Олена М., Кришкін Павло, Лушій Чарас К., Гусак Павло, Петусин Стефан.
В. 345. Андрусівський Марія.
В. 356. Галат Олександр.
В. 358. Кузик Михайло, Юркін Анна, Матусик Юрій, Колодій Розалія А., Матусик Олена, Сухарик Марія.
В. 51. Сосницький Михайло, Олійник Михайло, Вовк Іван, Лушій Анна, Кришкін Катерина.
В. 362. Осередчук Володимир.
В. 364. Кузичька Ольга Д.
В. 365. Заходник Теодорія, Заходник Ольга.
В. 374. Чопек Стефанія, Майбрда Анна.
В. 380. Липовий Вілям Д., Липовий Іван Т.
В. 383. Віскоский Катерина.
В. 397. Черкас Дорота Е., Насенич

Михайло Е., Пеленська Ліяна, Шогор Дорота Е.
В. 421. Миків Марія, Прокопеш Іосиф.
В. 422. Волохінська Євгенія М.
В. 429. Гронська Марія.
В. 432. Левицький Михайло, Крамар Роман, Максимчук Ольга Л.
В. 441. Лоскій Петро, Курко Марія, Пелих Михайло, Дідух Іосиф.
В. 445. Клім Стефан, Слюсар Ольга.
В. 459. Галдкій Євген, Залеский Філікс, Никорак Вікторія, Броні Юрій, Шайкофський Франко, Гомбас Юрій.
В. 464. Кічак Стефан, Блок Ліяна.
В. 473. Чабан Стефан, Жубан Марія, Кондольська Паранька, Жубан Іван, Кобилінський Ярослав, Луш Пилип, Чабан Марія, Пелет Іван, Попович Марія, Галвич Степа, Галвич Іван.
В. 476. Марак Анастасія, Марак Катерина.
В. 478. Озімко Михайло.

В. 499. Гриняк Олександр.
В. 74. Гейс Іван.
В. 77. Роган Михайло.
В. 78. Козей Василь, Манюсський Станіслав, Стерник Іван.
В. 96. Філатов Михайло.
В. 109. Козар Іван, Козар Берта, Корба Єлизавета.
В. 183. Горі Юлія.
В. 204. Козак Фред.
В. 217. Лаврів Стефан.
В. 221. Карпін Теодор.
В. 365. Горват Тедія, Фліста Марія, Фліста Катерина, Цібрицька Антоніна, Цібрицький Іван, Горват Марія.
В. 393. Жико Катерина, Стефанович Битріна.
В. 433. Вишванний Олександр.
В. 445. Олішук Олена, Татарчук Мислав.
В. 463. Миско Морис.

В. 25. Бунда Стефан.
В. 32. Поддєцька Марія.
В. 65. Гондовик Іосиф.
В. 243. Нічак Тедія.
В. 246. Готтлєв Б. М.
В. 325. Чепак Михайло, Чепак Катерина.
В. 332. Савран Василь, Савран Марія.
В. 341. Мисевич Михайло, Мисевич Василь.
В. 369. о. Андрушків Володимир.
В. 433. Вархольскі Андрій.
В. 445. Шпиховський Стефан.
В. 451. Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 458. Бонсал Іван, Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

В. 29. Гриняк Олександр.
В. 74. Гейс Іван.
В. 77. Роган Михайло.
В. 78. Козей Василь, Манюсський Станіслав, Стерник Іван.
В. 96. Філатов Михайло.
В. 109. Козар Іван, Козар Берта, Корба Єлизавета.
В. 183. Горі Юлія.
В. 204. Козак Фред.
В. 217. Лаврів Стефан.
В. 221. Карпін Теодор.
В. 365. Горват Тедія, Фліста Марія, Фліста Катерина, Цібрицька Антоніна, Цібрицький Іван, Горват Марія.
В. 393. Жико Катерина, Стефанович Битріна.
В. 433. Вишванний Олександр.
В. 445. Олішук Олена, Татарчук Мислав.
В. 463. Миско Морис.

В. 25. Бунда Стефан.
В. 32. Поддєцька Марія.
В. 65. Гондовик Іосиф.
В. 243. Нічак Тедія.
В. 246. Готтлєв Б. М.
В. 325. Чепак Михайло, Чепак Катерина.
В. 332. Савран Василь, Савран Марія.
В. 341. Мисевич Михайло, Мисевич Василь.
В. 369. о. Андрушків Володимир.
В. 433. Вархольскі Андрій.
В. 445. Шпиховський Стефан.
В. 451. Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 458. Бонсал Іван, Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

В. 28. Харківський Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодор, Макаровський Андрій, Лихач Павліна, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребельський Стефан.
В. 55. Пашен Стефан.
В. 62. Костішак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станіславський Тедія.
В. 80. Манюк Наталія, Манюк Михайло, Бондик Володимир, Курч Іван, Вольняк Павліна, Курч Кароліна, С. Слоньовська Зофія.
В. 76. Осенський Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Венечук Антоні.
В. 94. Роман Євген.
В. 96. Кіман Вікторія Д.
В. 179. Крутер Анна.
В. 219. Галіцька Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роківна Юлія.
В. 362. Слободян Мачей Іван, Касперський Олександр.
В. 388. Мороз Петро, Матвій, Корейський Семен.
В. 432. Гринцун Марія, Нпроринський Іосиф, Голубицький Домінік.
В. 435. Мусевич Посиф.
В. 441. Вона Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олександр.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондовик Петро.
В. 175. Гузія Франко П. 2, Гузія Анастасія.
В. 176. Поддєцька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Готтлєв Б. М.
В. 334. Білон-Клавдія.
В. 342. Васонів Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шпиховський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксенія.
В. 445. Бонсал Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Баріло Анастасія.
В. 464. Верхолас Олена.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛАС:

В. 33. Гулик Анна.
В. 221. Андрусів Іван.
В. 408. Демкович Теодор.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 220. Чорній Мислав.
В. 223. Ярош Михайло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 239. Сегін Парія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗОЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 28. Москалик Зофія.
В. 44. Загорулько Володимир.
В. 72. Возник Франко.
В. 162. Ремез Розалія.
В. 171. Гейкер Павліна.
В. 211. Масковіта Чарас В.

ПОМЕРЛІ ЧЛЕНИ.

В. 8. Песик Тедія, Багдан Михайло.
В. 10. Хоровський Петро.
В. 45. Рибак Михайло.
В. 53. Онисів Василь.
В. 56. Карас Ксенія.
В. 63. Оресик Іван.
В. 86. Попович Ефрозія.
В. 99. Сеник Михайло.
В. 106. Якович Михайло.
В. 122. Микитин Марія.
В. 133. Гузія Гараміс.
В. 136. Духів Іван.
В. 158. Шпінот Михайло.
В. 168. Іваніло Федько.
В. 211. Стечак Дмитро.
В. 219. Кравіш Вілям.
В. 221. Івасків Стефан.
В. 223. Кузьмівський Іван.
В. 253. Андрусів Стефан.
В. 263. Лобур Марія.
В. 290. Іванюк Зофія.
В. 319. Головачук Дмитро.
В. 321. Запал Панько.
В. 361. Іванюк Чарас В.
В. 371. Гентус Іван.
В. 403. Хомін Марія, Романович Петро.
В. 433. Грідей Теодор.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопада 1944 р. до початку грудня 1944 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів 33,082

В місяці грудні 1944 р. прийняли нових членів 206

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В місяці грудні 1944 р. прийняли до переступних листів 100

В класі W-1500 на \$1500 38
В класі W-2000 на \$2000 17
В класі W-2500 на \$2500 17
В класі W-3000 на \$3000 3
В класі W-різні суми 85

Нове забезпечення на ціле життя для давніх членів.

В класі T-100 на \$100 5
В класі T-250 на \$250 183
В класі T-500 на \$500 3,740
В класі T-750 на \$750 548
В класі T-1000 на \$1000 8,149
В класі T-1500 на \$1500 195
В класі T-2000 на \$2000 53

